

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **A.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 grudnia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego S.S. od udziału w
rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt I KK 359/25.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. K. złożył w trybie art. 41 § 1 k.p.k. wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego S.S. od udziału w rozpoznaniu tej sprawy z uwagi na istnienie okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności tego sędziego. Podstawę wniosku obrońca upatrywał w tym, że SSN S.S. został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego w wyniku wadliwej procedury z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie określonym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3).

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek obrońcy zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie bowiem akcentuje się w nim, że sędzia Sądu Najwyższego S.S. został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie określonym przywołaną wcześniej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. Na wadliwość tej procedury wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym choćby w powoływanych we wniosku: uchwale trzech Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020 oraz uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego i w pełni akceptowanym przez Sąd Najwyższy w niniejszym składzie poglądem prawnym, przepis art. 41 § 1 k.p.k. musi być interpretowany w taki sposób, aby gwarantować stronie prawo do rozpoznania sprawy przez niezależny i bezstronny sąd ustanowiony ustawą. Uwzględnić zatem trzeba to, czy rozpoznanie sprawy przez określonego sędziego będzie stanowiło o realizacji standardu niezależności i bezstronności, który jest gwarantowany przez przepisy art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. 1 EKPCz i art. 47 Karty Praw Podstawowych.

Wady dotyczące procedury powołania na urząd sędziego SSN S.S., w razie zasiadania przez tego sędziego w składzie rozstrzygającym sprawę kasacyjną, prowadziłyby do naruszenia wskazanych standardów. Zwrócić tu trzeba uwagę, że każdy polski sąd jest związany dokonaną przez ETPCz wykładnią standardu wynikającego z art. 6 ust. 1 EKPCz, a to nakazuje przyjmować, że orzekanie przez sędziego Sądu Najwyższego powołanego do tego Sądu w wadliwej procedurze, wiąże się z istotnym i bardzo prawdopodobnym naruszeniem prawa strony do rozpoznania sprawy przez bezstronny i niezależny sąd ustanowiony ustawą w rozumieniu art. 6 ust. 1 EKPCz, jak również standardu konstytucyjnego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), czy wynikającego z art. 47 Karty Praw Podstawowych.

Zdaniem Sądu Najwyższego wyłączenie SSN S. S. od udziału w rozpatrywaniu przedmiotowej sprawy spowoduje wyeliminowanie wszelkich mogących powstać wątpliwości w zakresie zapewnienia stronie prawa do rozpoznania jej sprawy w postępowaniu kasacyjnym przez niezawisły i niezależny sąd ustanowiony ustawą w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych i art. 6 ust. 1 EKPCz (por. np. postanowienia SN: z dnia 13

października 2021 r., II KO 30/21 czy z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22). Mając na uwadze powyższe oraz w celu ochrony Skarbu Państwa przed ewentualną odpowiedzialnością odszkodowawczą, należało wyłączyć od rozpoznania przedmiotowej sprawy wskazanego we wniosku obrońcy sędziego Sądu Najwyższego.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]